

Ansøgerne skulde være nogen, der er mere kvalificeret end den paagældende, og i saa Fald forsøge, om vedkommende maatte kunne komme overens med Forretningens Indehaver om Overtagelsen.

Til § 16.

Ministeriet er enig med Kommissionsforslaget i, at Kommuneafstemning i forskellige Beværterspørgsmaal vil være det rette Middel til disses Afgørelse og gennem denne Udvikling af det kommunale Selvstyre tjene til Ædruelighedens Fremme. Det er herefter en naturlig Nødvendighed, at en Afstemning, der har ført til Nægtelse af en Bevilling, maa virke afskærende for Meddelelse af saadan Bevilling indenfor et vist Aaremaal — enten alene overfor vedkommende Ansøger eller overhovedet for Bevilling til Beværtning i den paagældende Ejendom.

Paragraffens sidste Stykke er omredigeret under Hensyn til de foreslaaede Ændringer i Kommissionsforslagets §§ 42 og 43.

Til § 19.

Ordene „efter forud afgiven Erklæring“ er indsat i Stedet for „Indstilling“, saaledes som af Kommissionen foreslaaet. Ændringen er rent sproglig og tilsigter alene at afskære enhver Tvivl under Hensyn til, at det tilsvarende Ord „indstiller“ i § 16 er brugt som ensbetydende med „anbefaler“.

Til § 21.

Til Begrundelse af de i denne Paragraf foreslaaede Bestemmelser, der paa flere Punkter er afvigende fra Kommissionsforslagets, bemærkes følgende:

Medens man har kunnet tiltræde Kommissionens Forslag om, at Behandlingen af Ansøgninger om de i Paragraffen omhandlede særlige Bevillinger henlægges til et Overbevillingsnævn, der er sammensat paa den af Kommissionen foreslaaede Maade, har man ikke ment at kunne følge Kommissionen, naar den foreslaar, at Afgørelserne skal være endelige, hvorved disse vilde blive henlagt til en Myndighed, der ikke staar til Regnskab for sine Handlinger overfor nogen. Man har derfor foreslaaet, at Overbevillingsnævnets Afgørelser skal kunne indankes for Indenrigsministeren, der handler under det Ministerens i Henhold til Grundloven paahvilende Ansvar og under det ham overfor

Rigsdagen paahvilende parlamentariske Ansvar.

Ministeriet kan tiltræde den Tanke, der ligger til Grund for det af et Mindretal af Kommissionens Medlemmer fremsatte Forslag om, at der ikke uden Anbefaling af Bevillingsmyndigheden for en Kommune kan gives Bevillinger med Ret til Udsækning af stærke Drikke indenfor Kommunens Omraade. Der bør dog efter Ministeriets Formening skelnes mellem saadanne Virksomheder, med Hensyn til hvis Drift det er rimeligt at lægge den endelige Afgørelse i de stedlige Myndigheders Hænder, og saadanne, der er af Interesse for videre Kredse; for disse sidste Virksomheders Vedkommende vil det efter Ministeriets Formening være rettest at overlade den endelige Afgørelse til Myndigheder, der ikke er bundne til den enkelte Kommunes Interesse og Syn. Denne Betragtning har været afgørende for den forskellige Behandling, der i nærværende Forslag er foreslaaet med Hensyn til de forskellige under b.—f. omhandlede Bevillinger, og begrundet tillige Forskellen mellem Beværtninger og Gæstgiverier under a. og g.

Man har fundet det praktisk, at der i selve Loven findes en Bestemmelse om Overbevillingsnævnets Funktionstid, der er foreslaaet fastsat til 2 Aar; det er ligeledes anset for heldigst, at der i Loven indeholdes Anvisning om, hvorledes Udgifterne ved Overbevillingsnævnet skal afholdes; Størrelsen af Vederlaget til Medlemmerne har man derimod ikke ønsket fikseret ved selve Loven, idet Erfaringerne i Tidens Løb om Arbejdets Omfang bør kunne tages i Betragtning ved Fastsættelsen af Vederlagets Størrelse.

Til § 29.

Ved Bestemmelserne i denne Paragrafs 3die Stykke har Kommissionen foreslaaet at give de enkelte Kommuner Adgang til gennem Kommuneafstemning at fastsætte, at Udsækning af stærke Drikke ikke maa finde Sted paa Søn- og Helligdage eller Dele af disse. Ud fra de andetsteds indhøstede Erfaringer maatte Ministeriet være de største Betæneligheder ved at lovfæste Ophør af al Udsækning en enkelt Dag i Ugen, idet en saadan almindelig Regel paa mange Steder kunde tænkes at føre til større Indkøb af Spiritus inden Udsækningens Ophør og Forbrug af det indkøbte uden for Udsækningstederne og derved virke modsat sin Hensigt. Derimod maa man være enig med et Flertal